

Ændringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til næste Dags Aften Kl. 10.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt paa Lørdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Danmarks Riges gennemfætte Grundlov af 5te Juni 1849.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Grundlovsbestemmelse angaaende Ophævelsen af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849.

Mødet hævet Kl. 3¼.

Solgte Møde.

Lørdagen den 12te Mai Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen er: Tredie Behandling af „Forslag til Danmarks Riges gennemfætte Grundlov af 5te Juni 1849.“ (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 348 ff.).

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Ændringsforslag. Spørgsmaalet om Lovens endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Tscherning: Hvor ringe Haab jeg end kan have om at formaae Medlemmerne af denne Forsamling til at begribe den Fare, for hvilken de udsætte Staten og Landet, ved at gaae videre paa den Vej, hvorpaa de nu ere

gaaede ind, holder jeg det dog for min Forpligtelse at gjøre det Yderste i saa Henseende, jeg kan, idet jeg vil forsøge endnu engang at udvilde for Forsamlingen den Uret, der stæer Rigsdagen ved dette nye Forslag, og den Fare, for hvilken det udsætter Landet. For at sikkre mig imod Indsigelser med Hensyn til den Vej, jeg betræder, og den Side, hvorfra jeg opfatter den hele Sag, er jeg i den Nødvendighed først at bringe i Erindring, hvorfor jeg ikke kan indrømme, at nogen anden Forsamling end Kongerigets Rigsdag kan være berettiget til at behandle den ForsatningsSag, der angaaer Kongeriget alene. Min første Grund hertil søger jeg i den Pligt, der paaligger mig som Rigsdagsmand og Rigsdagen i det Hele, nemlig at paasee, at intet særligt Anliggende bringes ind under Fællesforsatningens Omraade, samt deri, at vi ere i den Nødvendighed at maatte sikkre os herimod ved at søge en Conflict. Det forudsættes i selve Fællesforsatningen, at der kan opstaae Conflictier med Hensyn til Afgjørelsen af, hvad der er Særligt, og hvad der er Fælles, og Løsningen deraf skal stæe paa en vis Maade; men denne Løsning er ikke fremtraadt endnu. Man vil sige mig, at Grunden dertil er, at Conflicten ikke er fremkaldt, men det er netop derfor, jeg i dette Dieblif opfordrer Rigsdagen til at stemme for Forkastelsen af det foreliggende Forslag, idet det med Urette, ulovligt er behandlet af en anden Forsamling. Det er et særligt Anliggende, som ikke kan bringes under Fællesstabet; altsaa maae vi først nægte, at dette kan stæe, og dernæst maae vi see, hvorledes Conflicten kan løses. § 22 i Grundloven af 1855 og § 19 i Grundloven af 1863 antyde, hvorledes Conflicten skal søges, og hvorledes den skal løses, men jeg for min Part antager, at en Conflict, fremkaldt her i Rigsdagen i dette Dieblif, vil være uløselig paa den Maade, som er fastsat som den lovlige, af den simple Grund, at det lovlige Organ, hvorigjennem Løsningen skal finde Sted, er borte, thi der er ikke længere noget Geheimestatsraad, hvarende til det i de nævnte Grundlove definerede, da det Geheimestatsraad, som nu kan sammenkaldes, vil savne to af sine lovlige betingede Medlemmer. Alligevel er det nødvendigt for os her i Rigsdagen at søge at frem-